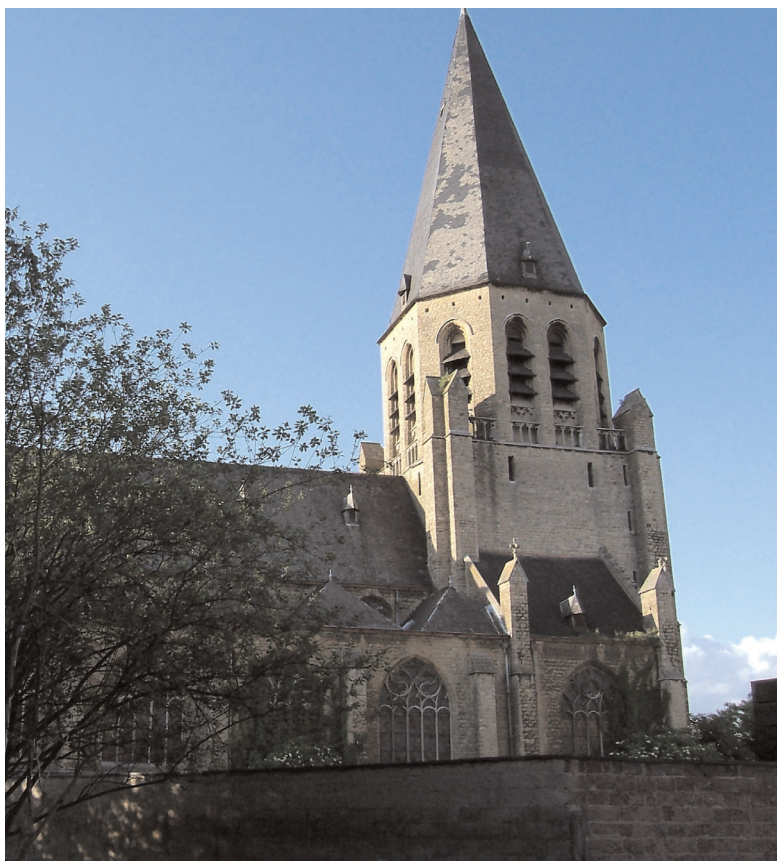

restauratie integratie
mechelen

België - Belgique
P.B.
2800 Mechelen I
8/6080

RIMNieuws

Nummer 69 – 2de kwartaal 2005

Driemaandelijks tijdschrift - Afgiftekantoor Mechelen 1 -
V.U. Marc Rubben, Willem Geetsstraat 30, 2800 Mechelen

Colofon

RIMNieuws is het driemaandelijks orgaan van Restauratie Integratie Mechelen v.z.w. ("RIM").

Teksten: Willy Van Duffel

Foto's: Frans Geys, Peter Van den Bossche

Layout: Peter Van den Bossche

Abonnementen op RIMNieuws kunnen onderschreven worden door storting van 10,00 op rekening 320-4195088-05 van Restauratie Integratie Mechelen. Indien u €20 of meer betaalt krijgt u ook vier nummers van "Land in zicht", het tijdschrift van de Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedenschoon.

.

Inlichtingen: RIM, p/a Marc Rubben, Willem Geetsstraat 30, 2800 Mechelen (015/347864)

Email: info@rim.be

Bezoek ook de RIM website:

<http://www.rim.be>

Wet van 08/12/92 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer: de gegevens aangaande de RIM-leden zijn opgeslagen in het bestand beheerd door RIM v.z.w., en worden slechts gebruikt voor interne administratieve doeleinden. Het ledenbestand van RIM v.z.w. wordt niet aan derden medegedeeld. Als U wil kennis nemen van de gegevens over uw persoon in ons bestand, kan dit mits eenvoudige schriftelijke aanvraag (een kopie van uw identiteitskaart insluiten) aan RIM v.z.w., Dageraad straat 45, 2800 Mechelen. Indien zou blijken dat onze bestanden onjuiste gegevens bevatten, zullen deze op uw aanvraag worden aangepast.

Intro

Ziehier het nieuwe RIMNieuws. Niettegenstaande wij moeten erkennen dat deze publicatie ruimschoots is vertraagd, betekent zulks niet dat wij ondertussen hebben stilgezeten, getuige ondermeer een aantal acties rond het nog steeds actuele Coloma-dossier, waarover wij in dit nummer dan ook uitgebreid berichten. Wij hopen dan ook van in de toekomst op uw blijvende steun te kunnen rekenen. Uw lidmaatschapsbijdragen zijn immers essentieel voor onze werking. Wij danken U dan ook bij voorbaat voor uw bijdrage.

Tevens wensen wij klaarheid te scheppen in de problematiek rond de nummering van de RIMNieuws, waarrond er gedurende het afgelopen jaar een zekere verwarring is opgetreden daar enkele boekjes verkeerd werden genummerd:

RN64 (2004-1): cover Stadhuis

RN65 (2004-2) - was genummerd 66/67: cover Hooghuis

RN66-67 (2004-3-4) - herdenkingsnummer Patrick Egels

RN68 (2005-1): cover Coloma

Met dit nummer 69 hopen we de draad weer correct te hebben opgenomen.

De redactie

St. Jozef-Colomakerk

Enkele beschouwingen bij de vlugschriften-actie van RIM in september 2005.

Onder het motto “Eis het behoud van uw kerk St.Jozef-Coloma” werden een tweeduizendtal vlugschriften gebust in de wijk. Evenveel gezinnen kregen kennis van onze voorstellen en konden hun standpunt terzake kenbaar maken door de flyer in te zenden bij onze contactpersonen. Velen, meer dan 120, hebben dit gedaan. Statistisch gezien een belangrijk aantal, rekening houdende met het feit dat alleen de echt gemotiveerde bewoners de tijd en moeite namen om dit ook daadwerkelijk te doen. Wij geven u een overzicht van de reacties alsook enkele beschouwingen hierbij.

Meteen een eerste, eerder technische, vaststelling. Onze informatiecampagne, want dat was het toch in de eerste plaats, heeft veel meer bewoners bereikt dan de zogenoemde “*rondvraag bij 3300 gezinnen*” waarvan op 28.10.2004 in de pers¹ gewag werd gemaakt, en...die nooit plaatsvond. Achteraf bleek om een beperkte bevraging te gaan binnen de parochiale kring. Zeker niet eenduidig, helemaal niet representatief en bovendien...aanvankelijk ten gunste van het behoud van de kerk!

Wij noteerden alvast 120 reacties uit 50 (!) verschillende straten. RIM deed dus wat het stadsbestuur verzuimde. Met name de wijkbewoners informeren en naar hun mening vra-

gen. Wij beweren niet dat onze campagne een statistisch wetenschappelijke waarde heeft. Verre van. Het was geen kwantitatief opinieonderzoek opgebouwd vanuit een maatschappelijke probleemformulering. Het was wél een sensibiliserend initiatief dat bovendien, en dit is belangrijk om even te onderstrepen, ook ruimte bood aan andersdenkenden. Waarmee we in de eerste plaats voor én tegenstanders van het behoud van de kerk bedoelen eerder dan er een ideologische connotatie aan te geven. Hoewel ook dat laatste zeker niet ongepast is of zou zijn.

En dan een tweede vaststelling die al enigszins aansluit bij de voorgaande. Veel mensen schreven terecht dat de kerk een openbaar karakter heeft. Het Godshuis is niet alleen toegankelijk voor alle bewoners, het wordt ook in stand gehouden door de maatschappelijke solidariteit. Kerkfabriek én gemeentebegroting worden immers gedragen door openbare gelden.

Dus is de eis voor reële inspraak vanwege de burger, ongeacht dienst gezindte, ronduit legitiem. En zoals meermaals bleek in onze recente geschiedenis, geen grotere fout dan de goegemeente links te laten liggen en niet om haar mening te vragen. Alle 120 inzenders vroegen geïnformeerd én geraadpleegd te worden. We zullen op dit aspect van inspraak nog even dieper ingaan ter gelegenheid van een andere reflectie.

Een derde vaststelling: wanbeheer vanwege de verantwoordelijken. Niet weinig parochianen verwijten de betrokken besturen de kerk te laten verkommeren om aldus iedereen

op langere termijn voor een fait accompli te plaatsen. Bewoners uit de Dennenstraat schreven ons terecht dat (citaat) 4 pastoors, met name Moeremans, Heuvelmans, Sampermans en Verbruggen alles aan de kerk gegeven hebben om te komen tot dit mooie gebouw (einde citaat). De kerk dan in versneld tempo laten vervallen door middel van de beproefde “open raam techniek” schaadt in ieder geval het erfgoedvriendelijke imago dat het bestuur van een historische stad zich wil aanmeten.

Vaststelling vier: wie wil eigenlijk die kerk weg? Dat vragen zich aardig wat mensen af voortgaande op hun reacties. Zeker niet de tientallen parochianen die opmerkten dat zij heel wat goede en intense herinneringen hebben aan hun kerk. Niet alleen wijzen zij op de bakenfunctie, maar meteen laten zij ook blijken dat die kerk een stukje van hun ziel is.

Zo overstijgt het gebouw de zuiver bouwkundige dimensie die het heeft en wordt het als het ware een metafysisch gegeven dat men niet met de sloophamer te lijf gaat. Zijn er mensen die er een parking voor in de plaats willen, vraagt een inwoner uit de Abeelstraat zich af. Of heeft men zijn oog laten vallen op de achterliggende gronden en spelen dus financiële motieven een rol? We laten deze vragen noodgedwongen onbeantwoord.

Vaststelling vijf: hoe zit het dan met de inspraak van de burger in het beleid van de stad ? Een pertinente vraag die velen zich stellen. Het gemeentebestuur heeft in dit dossier nooit uit eigen initiatief enige demarche ondernomen om de

wijkraad in te lichten. Dit gebeurde pas toen de wijkraad zelf het item op de agenda plaatste. Ondertussen werd het stadsbestuur door diezelfde wijkraad gevraagd de buurtbewoners te informeren over de verdere intenties met betrekking tot de Colomakerk. We zijn benieuwd wanneer deze publieke hoorzitting zal plaatsvinden. Als ze al zal plaatsvinden... De onduidelijke en volstrekt ondermaatse communicatie vanwege het bestuur naar de burger toe maakt dat deze laatste weinig of geen kennis heeft van de ware toedracht van de feiten. De stem van de burger is dus zwak en dat komt het bestuur goed uit.

Maar het gaat, spijtig genoeg, nog veel verder dan dat. Het bestuur is in dezer niet alleen doof voor de mening van de burger, ook haar eigen adviesorganen worden op een eerder botte wijze in de wind gezet. De Stedelijke Commissie voor Monumentenzorg was namelijk eenparig voor het behoud van de kerk, zo blijkt uit een van de reacties.

Dat de wetenschappelijk onderbouwde adviezen van dergelijk orgaan snoeihard worden genegeerd is ronduit ernstig en veelzeggend over de manier waarop de macht omgaat met haar eigen structuren. Trouwens, hoe luidde het intern advies van de diensten van Minister Van Mechelen? Naar verluidt ten gunste van het behoud van de kerk. Doch spijtig genoeg geen bescherming wat sommige beleidsmakers aanspoorde om verkeerdelijk en op zijn minst voorbarig uit te bazuinen dat de kerk mocht afgebroken worden.

En voor de volledigheid, tussen de 120 inzenders was er 1 voorstander van de sloop van de kerk. We zijn niet te

beroerd om dit toe te geven.

Nog iemand, uit de Cederstraat, is voorstander van een tussenoplossing. Met name behoud van body en schip en het plaatsen van een rechte toren boven de galmgaten, à la Canterbury.

Iemand uit de Plataanstraat wil een polyvalente zaal waar nu 't Kranske en de priesterwoning staan. Nog anderen vragen minstens het behoud van de toren. Kortom: de problematiek rondom de kerk leeft echt bij de buurtbewoners. Een serieuze inschattingsfout van het bestuur dat dacht dat de goegemeente zich niets aantrok van de hele zaak.

Tot daar een greep uit de krachtige stemmen van de wijkbewoners zoals zij deze bij ons hebben ingestuurd. RIM is alvast bereid om op constructieve wijze een alternatief voor de botte sloop aan te reiken. Want laten we elkaar goed verstaan. De wijkbewoner en zeker niet op zijn minst de belijdende parochiaan, die ongetwijfeld de dupe is van dit schimmenspel, heeft recht op een Huis waar hij of zij in de beste omstandigheden een welzijns –en gemeenschapsgevoel mag beleven.

Waar doordachte en goed uitgebalanceerde multifunctionaliteit wordt gerealiseerd die ten goede komt aan de hele buurt. En dit zonder afbreuk te doen aan de oorspronkelijke sociale en liturgische betekenis van het gebouw gesterkt door het respect voor ons erfgoed. RIM heeft hiertoe reeds contacten gelegd met partners die ondermeer in Brugge pareltjes op dit vlak hebben gerealiseerd. Er is dus wel degelijk een alternatief dat iedereen gelukkig maakt en bovendien vanuit financieel oogpunt heel interessant is. Ik hoor het u echter al

zeggen met een zucht: Brugge is Mechelen niet.

We willen nog even terugkomen op de technische kant van onze actie. Laat het stadsbestuur er niet aan twijfelen. Indien gewenst kan RIM wél degelijk een empirisch kwantitatief onderzoek voeren in de wijk. We zijn zelfs bereid een onderzoekscommissie hiertoe samen te stellen of daaraan deel te nemen op voorwaarde uiteraard dat de sloopaanvraag ondertussen wordt ingetrokken.

Bij deze nodigt RIM het college van Burgemeester en Schepenen van de Stad Mechelen dus uit om samen dit onderzoek te voeren. Het is evenwel zeer de vraag of het stadsbestuur bereid is om op deze invitatie in te gaan. We hebben onze lokale bewindslieden alvast een brief gestuurd want alleen al om redenen van goed bestuur is een dergelijk buurtonderzoek meer dan verantwoord. We zijn benieuwd wat de reactie zal zijn.

Ook de parochie zelf nodigen wij uit om op een constructieve wijze hieraan deel te nemen. Haar stem is heel belangrijk om te komen tot een algemeen gedragen en duurzaam project waar iedereen zich goed bij voelt.

Hierbij aansluitend en om helemaal af te ronden nog dit. RIM denkt in de eerste plaats aan de mensen die gebruik moeten maken van het monument en door wanbeheer nu reeds jarenlang letterlijk in de kou moeten blijven staan.

Het zijn ondermeer zij die de sociale betekenis van het gebouw concreet invullen en bijdragen tot maatschappelijke opbouw. RIM is zeker voor hen een medestander, een partner op de weg naar het zinvolle behoud van een stuk van

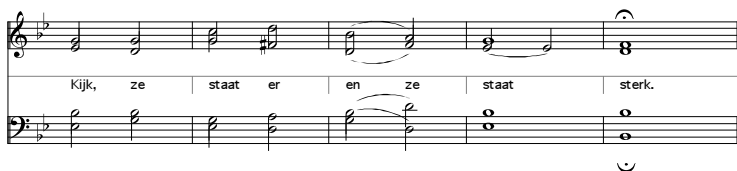
ons erfgoed. Wij reiken deze mensen en hun organisaties de hand en zijn steeds bereid om hen alternatieven voor een blinde sloop voor te leggen. Niet zij, maar wel hun bestuurders, zijn dus voorwerp van onze kritische beschouwingen.

Willy Van Duffel

¹ Het Nieuwsblad/De Gentenaar van 28 oktober 2004.

Een kruis erop, een kruis erover

"The Restoration of a Church"

Waarom zou zo'n afbraak moeten?
Kijk, ze staat er, en ze staat sterk!
Waarom zou ze moeten boeten
Voor vijf jaar verwaarlooswerk?
Laat het gras niet voor uw voeten
Wegmaaien, laat staan die kerk!

Laat niet raken aan de toren,
Laat niet raken aan het schip.
Niet van achter, niet van voren,
Slooprijp? Dat gelooft geen kip.
Laat ze niet de grond in boren,
Nee, z'is echt niet rijp voor RIP.

Z'is nog jong en ze is tevens
Helemaal niet uitgeteld
Zoveel pasgeboren levens
Staan in haar kronieken vermeld,
Namen die vol schrik en bevens
Vrezen voor de vuilnisbelt.

voor vijf jaar ver - waar - loos - werk?

Laat het gras niet voor uw voe - ten

weg _maai en, laat staan die kerk!

Veel te lang staat z' al te vrezen
 Onbeschut, zelfs zonder kruis,
 Dat ze weldra weg moet wezen,
 En waarom, dat (b)lijkt niet pluis.
 Laat haar wonden snel genezen,
 Geef haar kinderen weer een thuis.

Laten wij de lof dus zingen
 Van Sint-Jozef-Colomakerk.
 Ook ministeriële kringen
 Vinden haar een waardevol werk.
 Stop met die vernederingen,
 Geef haar vrede, geef haar geen zerk.

Restaureer ze zonder dralen,
 Restaureer ze steen voor steen.
 Laat ze weer in glorie pralen,
 Help ze snel weer op de been.
 Laat haar als een baken stralen,
 Openstaan voor iedereen.

Brief aan het stadsbestuur

Mechelen, 12 oktober 2005

Aan het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad
Mechelen
Stadhuis van/ te 2800 Mechelen

Geachte heer Burgemeester,
Geachte Mevrouw en Mijnheer de Schepen,

BETREFT: uw aanvraag tot het slopen van de St.Jozef-
Colomakerk – voorstel tot onderzoek.

Naar verluidt hebben uw diensten enige tijd geleden een aanvraag tot het slopen van voormelde kerk ingediend bij de bevoegde diensten van Ruimtelijke Ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zoals u weet neemt de Vzw RIM deze problematiek ter harte.

Ruim 120 Mechelse gezinnen uit 50 verschillende straten in de Colomawijk (én daarbuiten!) hebben ons schriftelijk verzocht hun grieven kenbaar te maken bij uw diensten. In bijlage geven we u een overzicht van hun reacties waaruit blijkt dat zeker niet alle buurtbewoners opgezet zijn met een mogelijke sloop. Er zijn genoeg alternatieven voorhanden en de inwoners van de wijk vragen inspraak.

Bijgevolg zijn we van mening dat een goed empirisch kwantitatief onderzoek zich opdringt teneinde duidelijkheid te scheppen omtrent het al of niet legitieme karakter van een mogelijke afbraak van het monument. RIM doet u dan ook het voorstel om gemeenschappelijk dergelijke enquête te voeren. We kunnen hier toe een beperkte gemengde onderzoekscommissie oprichten die instaat voor de praktische ontwikkeling en organisatie van de bevraging. Dit kan voor ons part kosteloos gebeuren. De resulta-

ten sterken het legitieme karakter van uw verdere beleidsopties in dit dossier, in welke zin dan ook. RIM stelt geen enkele voorwaarde hoewel wij moeilijk op constructieve wijze kunnen van start gaan met een objectieve bevraging indien deze bezwaard wordt door een hangende sloopaanvraag. Deze zou u in afwachting van de resultaten alvast kunnen opschorten.

Wij hopen spoedig een gunstige reactie op dit voorstel te mogen ontvangen en geven u ondertussen in bijlage aan dit schrijven een overzicht van de ons toegezonden reacties. Om een objectief onderzoek alvast niet bij voorbaat te hypothekeren schorten wij in afwachting van uw antwoord alle acties ten gunste van het behoud van het monument op. Wij zouden u dan ook dankbaar zijn ons een seintje te willen geven voor 4 november 2005. Dit kan alvast telefonisch op ondervermeld nummer. De verdere details kunnen dan later besproken worden.

Met vriendelijke groet,

namens RIM Vzw,

Willy Van Duffel
Pijnboomstraat 21 T/S

Tot op heden hebben wij nog geen antwoord ontvangen....

EDUARD CAREELS (1857-1933)

een veelzijdig architect

De ontwerper van de Sint Jozef-Colomakerk was een begaafd architect die een indrukwekkend oeuvre heeft nagelaten. Indrukwekkend omwille van de veelheid aan gebouwen van zijn hand, maar ook indrukwekkend omwille van de kwaliteit en het vernieuwend karakter van zijn werk.

Eduard Careels werd op 3 februari 1857 in Lier geboren. Nadat hij aanvankelijk als leerjongen bij een schrijnwerker had gewerkt, behaalde hij tussen 1871 en 1876 verschillende prijzen aan de teken- en bouwkundige school van de Stad Lier.

Na jobs als klerk-tekenaar en als conducteur bij het Antwerpse provinciebestuur, werd hij op 18 juli 1899 tot provinciaal bouwmeester benoemd, een functie waarmee hij in de voetsporen trad van de architecten J. Schadde en L. Blomme. Careels had in 1879 de “1er prix d’Excellence” aan de ‘Académie Royale des Beaux Arts à Anvers’ behaald in de afdeling ‘Architecture Civile’).

Eduard Careels oefende zijn functie als provinciaal architect uit tot 1 januari 1929. Zijn zoon Gustaaf (Lier 13.02.1896 - Lier 19.09.1975) volgde hem op. Eduard Careels overleed op 22 oktober 1933.

Careels was een zeer getalenteerd architect. Zowel de Vlaamse neorenaissancestijl (1) als het eclectisme (2) -waar- in diverse elementen uit verschillende historische stijlen tot één homogeen geheel worden verwerkt- beheerste hij feilloos. Hij was ook niet bang om met nieuwe bouwmaterialen te experimenteren.

Careels was ook een meester in de neogotiek. Dat blijkt zeer duidelijk uit heel wat van zijn realisaties her en der op het grondgebied van de provincie Antwerpen. Zelfs wie enkel de indrukwekkende verwezenlijkingen in Onze-Lieve-Vrouw-Waver bekijkt, is onmiddellijk overtuigd van het kunnen van Eduard Careels. De man nam immers niet alleen de bouw van het complex met raadhuis, pastorie en kerk op zich, hij was ook verantwoordelijk voor de plannen van de kloosterkerk met gaanderijen en voor de toren van het normaalschoolgebouw. Bij de wederopbouw na de eerste wereldoorlog tekende hij ook voor het markante neogotische uitzicht van het volledige kloostercomplex der zusters Ursulinen.

Ook in de Art Nouveau voelde Careels zich thuis. Dit is af te leiden uit een merkwaardig complex waarin art nouveau-elementen met mozarabische invloeden vermengd zijn. Ook de zeer geslaagde wederopbouw van de nu befaamde wintertuin van de Waverse zusters Ursulinen getuigt van die gevoeligheid.

Eduard Careels heeft een gigantisch oeuvre nagelaten. Een exhaustieve lijst opmaken is haast onbegonnen werk. Bij het begin van zijn carrière liet de architect zich al snel in de vakpers opmerken met het in 1884 in Vlaamse neorenaissancestijl gebouwde 'In 't Valkennest' aan de Rubenslei te Antwerpen. Helaas is dat pand eind jaren 1980 verdwenen. Deze realisatie werd vermeld en later ook afgebeeld in het gezaghebbende tijdschrift *L'Emulation*

Ook het geruchtmakende woningensemble met sgraffiti van Paul Cauchie in de Mechelsestraat 53-73 in Lier (1905) mag niet onvermeld blijven. Het geheel is sinds 1992 als monument beschermd. De verbouwde Villa Boël - nu Villa Castel Vera- uit 1907 vertoont dezelfde invloeden. In het

Mechelse heb je ondermeer het rusthuis De Billemont de Raedt (Sint-Katelijne-Waver), de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Bonheiden, het gemeentehuis, de school en pastorie in Rijmenam, de kerk Sint-Gerardus Majella met pastorie in Putte-Grasheide, de kerk Sint-Franciscus van Sales met pastorie in Duffel-Mijlstraat, de Sint-Jozefkerk Coloma in Mechelen,

Kortom, Eduard Careels was een grote meneer. De kwaliteiten van deze ontwerper moeten gewicht in de schaal werpen bij een beslissing over het lot van de Sint-Jozef Ciolomakerk in Mechelen.

Bron: Mario Baeck: "Provinciaal bouwmeester Eduard Careels" in "Het neogotische geheel van Onze-Lieve-Vrouwekerk, raadhuis en pastorie te Onze-Lieve-Vrouwe-Waver, O.-L.-V.-Waver", Jozef van Rompay-Davidsfonds-Genootschap vzw, 2003, (Mededelingen XV), p. 63-67.

De redactie

Molenhuis wordt gerestaureerd

Het “ Molenhuis” naast de “Volmolen” bij de ingang van de Kruidtuin wordt na zo’n 20 jaar leegstand eindelijk gerestaureerd. Allicht krijgt het pand –dat casco wordt opgeleverd- een horeca-bestemming. Zo’n bestemming past wel op die plek en de activiteit en menselijke aanwezigheid zou bovendien bijdragen tot het veiligheidsgevoel van wie gebruik maakt van het pad naar “Het Arsenaal”. Het gebouw in traditionele bak- en zandsteenstijl is eigendom van de Stad Mechelen en wordt aangepakt door het architectenbureau Locus. Architect Jan Apers zorgde , o.m. op basis van gegevens aangeleverd door J. De Cuyper, voor een historische studie. De site heeft een rijke geschiedenis. Niet onvermeld mag blijven dat hier de Melaan “ontsprong” en dat de dichtgemetselde boog die daarvan getuigt opnieuw wordt opengemaakt en een glazen invulling krijgt. De “bron” van de Melaan wordt dus geïntegreerd in het restauratieproject.

Ooit was op deze plek, waar Dijle en Melaan samenvloeien, een groot molencomplex gevestigd. Reeds 700 jaar geleden was er sprake van 3 molens die door een waterrad werden aangedreven. In de 15de eeuw zouden er maar liefst 7 molens hebben gestaan, met een verschillende functie (graanmolen, schorsmolen ten behoeve van de huidevetters, volmolen voor de lakenwevers). Eén van de molens –voorzien van pompen- deed dienst als “spuihuis” om het waterpeil in de vlieten te regelen.

Ook aan het Berthoudersplein werd –in de 16de eeuw- een volmolen gebouwd en kort daarna werd ook het complex aan de samenvloeiing Dijle-Melaan nogmaals uitgebreid. Het complex is verschillende keren door brand geteisterd en heropgebouwd.

Pas op een plan uit 1809 –stelt J. De Cuyper- werd voor het eerst de functie van het “molenhuis” aangeduid.

In 1823 slaat het vuur alweer toe en verwoest een groot deel van het complex. Het molenhuis werd “heropgebouwd”, met maximale recuperatie van wat van het pand nog overbleef. Een verklaring voor de stilistische verschillen tussen de gevels langs het Raghenoplein en de allicht oudere gevels langs de Kruidtuin.

Tussen 1893 en 1930 was het gebouw eigendom van de staat. Daarna werd de Stad Mechelen eigenaar. Voor de aanleg van een tweede toegang tot de Kruidtuin in 1915 werd een deel van wat nog restte van het molencomplex gesloopt. Het molenhuis werd gerestaureerd in 1915-1916. Vermoedelijk heeft het gebouw toen zijn functie als woonhuis gekregen. En die hield het tot aan begin van de jaren '80. Sindsdien staat het leeg en is het ten prooi aan verval.

Bron: historische nota van Jan Apers

De redactie

Inhoudstafel RIMNieuws 69

Intro	3
St. Jozef-Colomakerk	5
Een kruis erop, een kruis erover?	12
Brief aan het stadsbestuur	14
Eduard Careels, een veelzijdig architect	16
Molenhuis wordt gerestaureerd	21

Doelstellingen RIM v.z.w.

RIM v.z.w. (Restauratie Integratie Mechelen) is een vereniging die bekommerd is om de toestand van het Mechels roerend en onroerend cultureel erfgoed.

Omdat zij vindt dat dit erfgoed niet altijd juist gewaardeerd wordt, moet er iets gedaan worden om de situatie te verbeteren.

RIM v.z.w. zal vooral aandacht hebben voor het architecturale en stedenbouwkundige patrimonium in groot Mechelen zonder daarom ander cultureel erfgoed uit te sluiten.

RIM v.z.w. wil sensibiliseren om waardevolle oude panden in stand te houden, te restaureren en te integreren. Integreren betekent ervoor zorgen dat een oud gebouw weer nuttig gebruikt wordt, weer meespeelt in de omgeving en zichzelf zo beschermt tegen verwaarlozing.

RIM v.z.w. wil niet gaan werken naast bestaande organisaties en initiatieven: het wil veeleer een gespreksforum worden, een uitwisselingsplatform bieden. Dit is absoluut nodig wil er een geloofwaardige en gecoördineerde aanpak komen.

RIM v.z.w. wil zowel het grote publiek sensibiliseren als de eigenaars van waardevolle gebouwen en de overheid. Concreet wil zij het grote publiek benaderen met een regelmatig verschijnende nieuwsbrief. Er worden contacten gezocht met eigenaars, overheid en geïnteresseerde organisaties.